

Hans, vader van Melissa (+ de jeugdprofessional over dit traject)

Cliëntperspectief

“Mijn dochter en ik hebben een moeilijke periode achter de rug. Mijn vrouw, de moeder van Melissa, is een paar jaar geleden overleden. Dat was een enorme klap. Melissa is 5 jaar en gaat gewoon naar school. Ik probeer het leven zo goed als ik kan op te pakken.

Ik dacht dat het weer wat beter met Melissa ging totdat ik een telefoontje kreeg van een jeugdprofessional van Stichting Jeugdteams. Zij vertelde me dat school contact heeft opgenomen met Veilig Thuis omdat Melissa zorgwekkende verhalen vertelt op school. Ik wist niet wat me overkwam. De jeugdprofessional wil met mij praten, dus we maken een afspraak bij mij thuis.

Ik kan het niet geloven, ook al legt de professional alles rustig uit in het gesprek dat we nog diezelfde middag hebben. Ik doe alles voor Melissa, ik ben geen slechte vader. De professional legt uit dat er een onderzoek zal komen door Veilig Thuis. Ze zegt ook dat het dan beter is als Melissa even ergens anders woont. Maar dat wil ik helemaal niet, ik heb niks gedaan. Maar als ik het niet doe dan wordt het misschien allemaal erger. Dan moet Melissa misschien wel naar een onbekend pleeggezin. Of beslist de rechter waar zij gaat wonen. Dat wil ik ook niet, het is al zo moeilijk dat haar moeder er niet meer is. Ik heb nog een zus die in de buurt woont. Melissa vindt haar leuk, dus als het dan toch moet, dan maar liever zo.

De jeugdprofessional weet me te overtuigen dat dit de beste manier is. Ze is eigenlijk wel een fijne dame, ze blijft heel rustig en legt alles wel tien keer uit. Ze luistert ook naar mijn verhaal, want ik kan nog steeds niet geloven dat dit gebeurt. Waarom vertelt Melissa deze verhalen op school? Ik hoop maar dat alles goed komt, dat ze gewoon weer thuis kan komen wonen. Het is wel fijn dat ze bij haar tante kan blijven, die kent ze goed. Dat is altijd beter dan onbekenden.

Het onderzoek is afgerond en de jeugdprofessional met wie ik regelmatig contact heb gehad komt met ons de uitslag bespreken. Het blijkt dat Melissa een rijke fantasie heeft en het moeilijk vindt om echte situaties van fantasie te onderscheiden. Ik ben blij dat ze geloven dat ik als vader niks heb gedaan. Maar ik vind het verschrikkelijk dat het niet goed gaat met Melissa. Samen met de jeugdprofessional bespreken we wat we kunnen doen. Melissa krijgt nu passende zorg, zodat ze het verlies van haar moeder kan verwerken en leert wat echt is en wat niet. Als vader haal ik opgelucht adem. Het was een heftige periode om mee te maken. Toch ben ik ook blij dat Melissa naar haar tante kon en dat ze nu weer thuis bij mij woont. We gaan samen verder met de hulp die zij nu nog even nodig heeft.”

De jeugdprofessional over dit traject

“Wanneer de veiligheid van het kind in het geding is, er vermoedens zijn van mishandeling, gaan we zeer zorgvuldig te werk. Het gesprek met ouder vindt in dergelijke situaties zo snel mogelijk plaats. Het is als professional dan zo belangrijk om veel geduld te hebben, goed te luisteren, maar ook heel duidelijk uitleg te geven wat er gebeurt en wat er gaat gebeuren. Het was heel prettig dat ik samen met vader een tijdelijke plek in het netwerk kon vinden waar Melissa kon verblijven tijdens het onderzoek. Alles is al zo aangrijpend en moeilijk voor een kind. Doordat vader meewerkte hebben we dit in overeenstemming kunnen regelen. Er is geen rechter aan te pas gekomen. Ook denk ik dat we hiermee een groter trauma voor Melissa hebben voorkomen. Melissa is weer thuis bij haar vader. Zij en vader hebben nog wel begeleiding nodig. Samen met vader heb ik dat kunnen regelen.”